

JAN DOBKOWSKI

3 11 78

Linia śladem myślenia

Biuro Wystaw Artystycznych
Jelenia Góra

7 IX 1999 – 3 X 1999

JAN DOBKOWSKI

L i n i a ś l a d e m m y ś l e n i a

wybór prac z lat 1958-99

JAN 20 1907

Pchła

linoryt
25 x 19 cm
1963

1942

Urodziłem się 8 czerwca w Łomży.

1956-1961

Uczęszczałem do Liceum Sztuk Plastycznych w Warszawie, gdzie nawiązałem serdeczną i trwałą przyjaźń z Włodzimierzem Tiuminem, naówczas moim wychowawcą, który wszczepił mi miłość do sztuki. W tym okresie dużo malowałem i rysowałem.

1962-1968

Studiowałem w ASP w Warszawie, w pracowni Juliusza Studnickiego, a następnie Jana Cybisa. Rysunek, jako wyraz treści duchowych, coraz wyraźniej zaczął określać kolor w obrazie, a jednocześnie eliminować niepotrzebne przy wyrażaniu treści koloru.

1963

Powstaje cykl ok. 30 linorytów – ilustracji do „Zwierzynca” Apollinaire’a; była to próba zmierzenia się z ilustracjami Raoula Dufy. Praca nad tymi grafikami i rysunkami piórkiem zaważyła na zmianie sposobu malowania.

1965

Powstają obrazy o gładkiej powierzchni i sylwetowo wykrojonych plamach barwnych, określających postacie i przedmioty. Dążenie do syntezy obejmuje także kolor, który zostaje ograniczony do kilku zaledwie tonów, występujących w formie ujednoczonych pól.

1966

Powstają obrazy wieloczęściowe. Zaproponowane na doroczną wystawę studentów ASP w Politechnice Warszawskiej – odrzucone zostały przez komisję złożoną z profesorów ASP. Był to mój pierwszy „sukces”. Po tym fakcie nabrałem większej pewności siebie i wiary we własne idee artystyczne.

W ożywionych dyskusjach z profesorem Cybisem sekundował mi tylko Jerzy Zieliński. Wzajemne zrozumienie w traktowaniu problematyki artystycznej doprowadziło do naszych wspólnych wystąpień.

1967

W Klubie Medyka odbywa się nasza pierwsza wystawa pod hasłem Neo-Neo-Neo. Do końca 1970 r. odbyły się cztery nasze ekspozycje pod tym hasłem, dwie w Warszawie oraz w Lublinie i w Katowicach. W 1967 r. powstał szereg obrazów o barwach ograniczonych do błękitu, czerwieni, żółci i czerni, jak np. „Wojna i pokój” i „Rozkosz”. W tym ostatnim obrazie, podobnie jak w pracach „Autoportret”, „Ucieczka”, „Wypadek” czy „Pęknięte drzewo”, opartych na fotografii, występuje podwojenie: na widok postaci nakłada się jakby prześwietlenie rentgenowskie, ujawniające konstrukcję kośćca.

1968

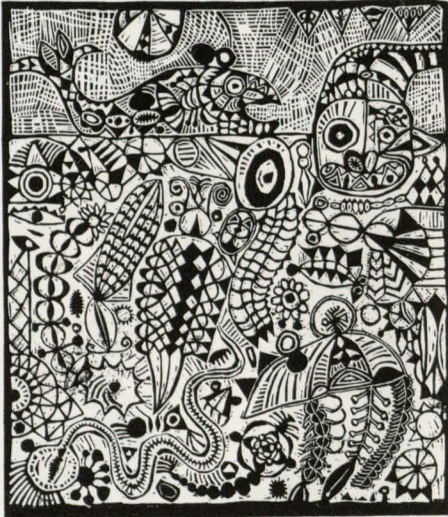
Otrzymałem dyplom ASP. Wcześniej jeszcze uczestniczyłem w wystawie „Secesja-Secesja?” w Galerii Współczesnej. Podczas wernisażu poznałem piękną dziewczynę o imieniu Maria (z wykształcenia fizyk), która od 1969 r. jest moją żoną. Po poznaniu Marii, moje szkieletowate rentgenowskie figury w obrazach przybierają pełne kształty, pokryte skórą. W tymże roku powstaje pierwszy obraz czerwono-zielony, pt. „Podwójna dziewczyna” (w zbiorach Muzeum Guggenheima).

Po raz pierwszy biorę udział w wystawie za granicą, w Swea Gallery w Sztokholmie, gdzie zostałem uznany za malarza „dzieci-kwiatów”.

1969

Powstaje długi cykl obrazów czerwono-zielonych, w ujednoczonym formacie 200 x 150 cm. Wielki sukces: zaproponowano mi udział w wystawie „1000 lat sztuki polskiej” w Paryżu.

Pracuję nad zespołem figur pt. „Przedłużenie lata”, wycinanych w płycie paździerzowej i malowanych w zieleni i czerwieni: kobiety

Delfin

linoryt
25 x 19 cm
1963

wielobiułowe, jabłkokobiety, kobietoptaki, gruszkokobiety itp. Miały być eksponowane w wolnej przestrzeni zimą, gdy przyroda śpi. Zestawione były jako elementy przyrody z mechanizmami, np. samochodem, traktorem. Znalazły też miejsce w hali fabrycznej „Polfy” w Warszawie (1969), zestawiane z maszynami, tworzyły swoiste, wieloprzestrzenne environment.

W tym samym roku powstała „Wszzechbędąca”, wycięta z cienkiej folii kobieta wielobiułowa, która jak wąż wita się na śniegu w lesie, na wzgórzach otaczających Duszniki-Zdrój, wpełzała do studni, na samochód, po schodach...

1970

Udział w sympozjum „Wrocław 70”. Projektuję model w skali 1:20 „Krwiobiegu świata”, czerwono-zielonego neonu, który fragmentami miał zanurzać się w ziemię i w pewnych odstępach wychodzić znów na powierzchnię, przebiegając tak dookoła kuli ziemskiej. Serce tego krwiobiegu miało być zrealizowane we Wrocławiu, reszta pozostawiona wyobraźni. Pierwsza wystawa indywidualna w Galerii A w Gnieźnie, m.in. figury wycięte z cienkiej folii, ściśnięte między szybami, dzięki reflektorom rzucają na ściany wielkie cienie.

Ważniejsze wystawy tego roku: „25 lat sztuki w Polsce Ludowej” w Warszawie i Poznaniu; wystawa sztuki polskiej w Berlinie Zachodnim, Düsseldorfie, Essen. Na III Festiwalu Sztuk Pięknych w Warszawie otrzymuję Brązowy Medal.

1971

Cykl obrazów czerwono-zielonych urasta do ponad stu. Dużo pracuję też nad rysunkiem. Uczestniczę w wielu wystawach, m.in.: w XI Biennale Sztuki w São Paulo, w pokazach sztuki polskiej w Oslo, Goeteborgu oraz wystawie Złotego Grona w Zielonej Górze (Złoty Medal).

1972

Wyjeżdżam do Stanów Zjednoczonych na stypendium Fundacji Kościuszkowskiej w Nowym Jorku, przebywam tam 9 miesięcy. Podróż przez Atlantyk i sztormy obudziły we mnie silniejsze refleksje artystyczne niż sztuka amerykańska. Bodley Gallery w Nowym Jorku urządziła wystawę ok. 20 moich prac, przyjętą z dużym zainteresowaniem przez zwiedzających i recenzentów. Na wystawie 10 malarzy polskich i amerykańskich w Benson Gallery, przedstawiłem figury z kolorowych płyt pleksiglasu, wykonane w Nowym Jorku.

Indywidualna wystawa czerwono-zielonych obrazów w Galerii Współczesnej w Warszawie i ekspozycja w Chełmie inaugurująca działalność Galerii 72, a także pokaz w Lublinie. Udział w wystawach sztuki polskiej w Tokio oraz na EXPO w Montrealu.

1973

Maluję cykl obrazów wielobarwnych, jak „Walka”, „Motyl”, „Narodziny smutku”. Na plenerze w Osiekach powstaje „Zarybienie” – 118 figur rybokobiet – zalażkorybek w kolorze żółtym, wyrzucanych na środku martwego biologicznie jeziora Jamno. Powstają „Pierworodni” – ok. 50 figur z barwnego, przezroczystego pleksiglasu. Uczestniczę w wielu wystawach, m.in. w Biennale Młodych w Paryżu, X Biennale International d'Art w Mentonie. Indywidualny pokaz w Hunter Gallery w Los Angeles.

1974

Pokaz „Pierworodnych” w plenerze nad Zalewem Zegrzyńskim, a następnie w Galerii Współczesnej w Warszawie. Na plenerze w Osiekach tworzę film „Antykwadrat”, wyrażający moją ideę walki przez sztukę z przesytem cywilizacji, motoryzacją i uprzemysłowieniem za wszelką cenę. Stale pracuję nad rysunkiem. Wystawy indywidualne w Koszalinie, Stupsku, Gdańsku, Lublinie i Poznaniu, wystawy sztuki polskiej w Anglii i Francji oraz pokaz „Nowa generacja” we Wrocławiu.

1975

Kontynuuję pracę w rysunku i malarstwie. Wystawa indywidualna w Galerii Zapiecek. Uczestniczę w wystawie „Krytycy proponują”, wytypowany przez Janusza Boguckiego i Kazimierza Malinowskiego.

Na plenerze w Białowieży powstają moje pierwsze rysunki romantyczne, pejzażowe, wykonane tuszem, wyzbyte postaci ludzkich

Błaganie

rysunek tuszem
21 x 30 cm
1964

i erotyki, tak charakterystycznej dla dotychczasowych prac w tej technice. Maluję też obrazy z czarnym tłem, bo jest ono głębią, przed którą uwypuklają się figury pulsujące światłem.

1976

Ograniczam barwy do błękitu i czerwieni. Czerwień jest żywa, a błękit wydaje mi się najdalszą dala i wiecznością. Rysuję bardzo dużo. Wystawa indywidualna w Białymstoku i Zielonej Górze, udział w wielu wystawach sztuki polskiej za granicą, m.in. w Porto i Lizbonie.

1977

Nadal wiele rysuję i maluję obrazy niebiesko-czerwone. Wystawa indywidualna w Galerii Rathausdurchgang w Winterthur, w Szwajcarii.

Podróż artystyczna do Egiptu. Udział w wystawach sztuki polskiej w Atenach, Salonikach, Madrycie, Teheranie i Bagdadzie.

1978

Rodzi się moja córeczka Marianna.

W Zachęcie odbywa się moja retrospektywna wystawa malarstwa, rysunku i form przestrzennych z lat 1963-1978. Za tę wystawę otrzymuję Nagrodę Krytyki im. Cypriana Kamila Norwida. Na VI Festiwalu Sztuk Pięknych w Warszawie przedstawiam instalację „Rysunek wiatru” – materiał: sznurek i wiatr. Sznupek rozwieszam między drzewami na ulicy Mazowieckiej, nieopodal Zachęty.

1979

Powstaje cykl rysunkowych portretów Marianny oraz zestaw zabawek przestrzennych z pleksiglasu dla Marianny. Równocześnie – cykl obrazów pt. „Marianna”, w którym struktury linearnych portretów malowane były czerwienią i zielenią. Ze wszystkich tych prac zmontowana zostaje, w Galerii Krytyków w Warszawie, wystawa pt. „Marianna”.

W Galerii Rzeźby w Warszawie zaaranżowałem instalację „Linia i przestrzeń”, do której użyłem pleksiglasu i sznurka.

Na plenerze „Osieki'79” przedstawiam instalację „Płonący kwadrat”. Składa się na nią 12 ognisk opisujących kwadrat i wyznaczających upływ czasu od rozpalenia do całkowitego wygaśnięcia.

1980

Powstaje cykl rysunków i obrazów „Erotikon”. Rysunki są figuralne, ze strukturami linearnymi w tle, a obrazy czerwono-czarne, w których rysunek figuralny jest namalowany czerwienią, a okalająca płaszczyzna wypełniona czernią. Wystawa cyklu w Galerii PN Piotra Nowickiego. Instalacja „Brzeg rzeki” towarzyszy mojej wystawie w Łomży. Wyznaczam nocą naturalną linię brzegu rzeki Narwi, na odcinku kilkuset metrów, przy pomocy płonących pojemników z naftą (posługuję się czterema żywiołami: ogniem, wodą, ziemią i powietrzem). Instalacja jest widoczna w całości ze skarpy łomżyńskiej.

1980-1981

Powstaje cykl dużych obrazów „Nadzieja i mrok”: struktury biologiczne, nieregularne, malowane czarną linią na różnokolorowych podkładach ciemnych. Wystawa tego cyklu w Galerii Grażyny Hase.

1981

Umiera mój ojciec.

Rodzi się mój syn Maksymilian. Powstaje cykl „Albo-albo”, poświęcony poczętemu dziecku, składający się z dziewięciu dużych obrazów, malowanych tylko przy użyciu dwu barwników: zielonego i niebieskiego, stopniowo ze sobą mieszanych. Obrazy są linearne, jedynym elementem figuralnym jest „załążek”, zmieniający stopniowo swoją wielkość, jak płód w tonie matki. Obrazy, poczynając od pierwszego, mają tło niebieskie, linie zielone, następnie linie nasycają się stopniowo błękitem, a tło zielenią tak, że w obrazie piątym linia i tło malowane są tą samą barwą i dalej tło staje się coraz bardziej zielone, linie zaś coraz bardziej niebieskie,

Goście w przełomie

rysunek ołówkiem
25,5 x 37 cm
1972

by w ostatnim, dziewiątym obrazie nastąpiło odwrócenie barw w stosunku do pierwszego (teraz linia błękitna, a tło zielone). Wystawa cyklu odbyła się w Galerii Małej ZPAF w Warszawie, na miesiąc przed narodzinami Maksymiliana.

Akcja „Poród Ziemi” na plenerze „Miastko'81”. Będąc po szyję zanurzony w ziemi, wyskakuję z niej jakby wyparty. Na czole mam błękitną linię – urodziłem się napiętnowany malarstwem. Ziemia jest rodzicielką wszystkiego. Powstaje cykl strukturalno-liniowych, różnobarwnych obrazów, m.in. jeden z nich jest poświęcony Andrzejowi Jórczakowi, a drugi Górnikom. Obraz „Andrzejowi Jórczakowi” znajduje się w kolekcji Galerii 72 w Chełmie.

1982

Kontynuuję cykl różnobarwnych obrazów strukturalnych. W niektóre z nich wpisane są znaki czasu stanu wojennego (znak „V”, flaga narodowa, znak krzyża itp.). Nigdzie nie wystawiam.

1983

Powstaje cykl „Pejzaż przestrzeni”, wielobarwne linearne struktury kosmiczne. Cykl ten zostaje wystawiony w Lage, w RFN. Wystawa obrazów z lat 1981-1983 w Galerii 72 w Chełmie. Trzy obrazy ze znakami czasu: „Polska'82”, „Krzyż na Placu Zwycięstwa” i „V” zaarrestowano trzeciego dnia i trzymano na komisariacie do zakończenia wystawy. Udział w wystawie „Znak krzyża” w kościele Miłosierdzia Bożego na ul. Żytniej w Warszawie.

1984-1985

Powstaje cykl obrazów „Treny”. Na ciemnych, czarno-granatowych podłożach, struktury kolorowych pasm. Ich rytm jest przerywany tak, że z podłoża wyłaniają się ciemne znaki-duchy wyrażające „tamtą stronę świata”. Jest to MALOWANE NIENAMALOWANYM. Są to refleksje po stracie Ojca i Matki (moja matka umiera w 1985 r.), związane także z ogólną, przygnębiającą atmosferą w kraju. Pokrewny temu cyklowi jest tryptyk poświęcony ks. Jerzemu Popieluszcze, na który składają się obrazy „Złe przecucie”, „Zaduszki” i „Pogrzeb”. Indywidualny pokaz malarstwa w „Nawie Św. Krzysztofa” przy kościele oo. Jezuitów w Łodzi (1985). Powstaje cykl akwarel, malowanych w Małym Cichym w Tatrach. Podróż do Francji i Włoch.

Wystawa „Dawne rysunki – nowe obrazy” w Galerii Studio w Warszawie (1984).

Wystawa malarstwa i rysunku w Meissner Galerie w Hamburgu (1985).

Wystawa rysunku w Pensylwania University (USA).

1985-1986

Powstaje cykl wielobarwnych, linearnych obrazów erotyczno-kosmicznych, wystawiony w Galerii Zapiecek w Warszawie (1986).

1986

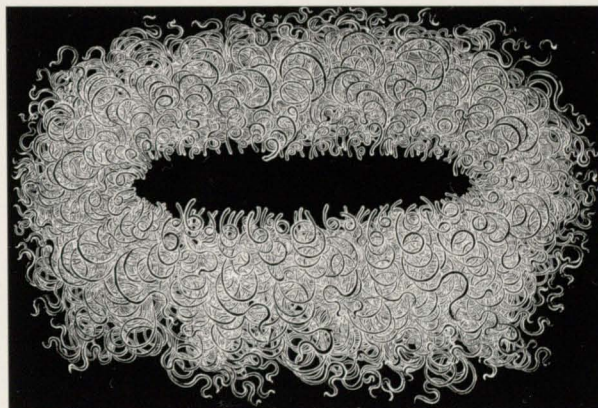
Udział w I Biennale Sztuki „Eur-Azja”. Obrazy moje spowodowały skandal artystyczno-obyczajowy. Zostały usunięte z Biennale, ale pod naciskiem bardzo głośnych protestów tureckiego środowiska artystycznego w mass-mediach, dwa z nich powróciły na wystawę. Tak więc w 1986 r. byłem najbardziej znanym malarzem obcokrajowcem w Turcji.

Powstaje cykl obrazów „Ikar”, bliski w formie i treści „Trenom”, ale odróżniający się dużymi sylwetami postaci ludzkich, zmierzających lotem ku upadkowi.

Zapoczątkuję cykl rysunków „Genesis”. Z zarysowanego ołówkowymi liniami tła wyłaniają się sylwety nie zarysowanego tła. Treścią cyklu są wszystkie moje dotychczasowe poszukiwania. Genesis – Powstawanie. Jest to cykl, w którym powstawanie rysunku jest procesem samouświadomienia powstawania mojego świata sztuki, w którym istotne miejsce zajmuje proces powstawania Ziemi i Kosmosu, a następnie kultur i emocji międzyludzkich. Tworzenie jest ciągłym powstawaniem i – dla mnie – Genesis jest refleksją nad istniejącym i wiecznie zmieniającym się Światem. W miarę możliwości staram się dużo podróżować, aby poznać świat przyrody i różnych kultur, gdyż jedno i drugie, to natchnienie dla mojej sztuki. Podróże dają też dystans do wydarzeń krajowych. Podróż do Hiszpanii. Kolor w moich obrazach bardzo się ożywia: po podróży powstaje kilka obrazów, m.in. „Świetlana Wenus”.

Słońce - nadzieja

acryl
50 x 71 cm
1977

1986-1987

4,5-miesięczna podróż statkiem do Ameryki Południowej, Środkowej. Zwiedziłem Wenezuelę, Kolumbię, Ekwador, Peru, Panamę, Kostarykę, Meksyk, Kubę. Na statku kontynuowałem cykl „Genesis” oraz rozpocząłem cykl akwarel „Ocean”.

1988

Wystawa cyklów „Ikar” i „Genesis” w Galerii Studio w Warszawie. Powstają duże obrazy z cyklu „Ocean”.

1988-1989

4-miesięczna, druga podróż statkiem – do Ameryki Południowej i do Afryki. Zwiedzam Brazylię, Argentynę, Wyspy Kanaryjskie, Maroko. Powstaje cykl rysunków „Orgie i tańce rytualne”. Jest to, w pewnym sensie, stylistyczny powrót do dawnych rysunków, ale treścią tego cyklu jest wyrażenie autentycznych, ludycznych zachowań, istniejących jeszcze w świecie, a przywołujących w wyobraźni dawne kultury i obyczaje. Tym cyklem oraz cyklami „Genesis” i „Ocean” dystansuję się od współczesnej brutalności i katastrofizmu.

Retrospektywna wystawa malarstwa w Muzeum Regionalnym w Łomży (1989).
Podróż do Grecji, Izraela i Finlandii.

1990

Dużo maluję. Wiele odniesień do kultur przeszłości i dawnych moich cykli. Buduję obraz światłem i kolorem. Przykłady: „Wenus z Rio”, „Oceanidy”, „Gea jaskrawa”. Wystawa akwarel z cyklu „Ocean” w Galerii Pokaz w Warszawie. Rysunki – Galeria Labirynt w Lublinie.

1990-1991

Powstaje mój największy formatem obraz „...a życie sobie płynie...” o wymiarach 394 x 588 cm, pokazany na wystawie „Szkic do Galerii Polskiej Sztuki Współczesnej” w Muzeum Narodowym w Warszawie.

1991

Indywidualna wystawa pt. „Ofiarom” (prace z lat 1982-1985) w Muzeum Archidiecezji Warszawskiej. Biorę udział w 23 Międzynarodowym Festiwalu Malarstwa w Chateau-Musée w Cagnes-sur-Mer we Francji. Otrzymałem tam Nagrodę Krytyki.

1992

Indywidualna wystawa malarstwa pt. „Ocean” w Galerii Zderzak Marty Tarabuły w Krakowie. Tworzę cykl rysunków „Liryki elementarne”, który jest próbą przedstawienia rysunkiem teorii mojej sztuki.

Indywidualna wystawa malarstwa „...a życie sobie płynie...” w Galerii Studio w Warszawie. Maluję cykl akwarel „Ziemia Święta”, w którym staram się znaleźć wyraz wiecznego, metafizycznego światła. W następnych akwrelach szukam relacji między przestrzenią i materią w skalach mikro- i makrokosmicznych, posiłkując się zmiennością i natężeniem światła i koloru. Nazywam je „Universum”.

1993

Otwieram wystawę w poznańskim „Arsenale”. Maluję cykl obrazów „Wiosna”, który wystawiam w Galerii Ars Polona w Warszawie. Kontynuacją tego cyklu jest seria rysunków ołówkiem, na papierze czerpanym.

W Studiu Audiowizualnym Centrum Sztuki Studio w Warszawie tworzę cykl grafiki komputerowej „Siedem miliardów kwadratów”. Moja córka Marianna zostaje przyjęta do Liceum im. Hoffmanowej w Warszawie.

1994

Wyjeżdżam do Sztokholmu na otwarcie mojej indywidualnej wystawy, malarstwa i rysunku w Instytucie Kultury Polskiej. Biorę udział w wystawie „Ars erotica” w Muzeum Narodowym w Warszawie.
Maluję obraz „Taniec życia”.

Genesis CXLVIII

rysunek ołówkiem
72,5 x 50,5 cm
1987

Wystawiam obrazy i formy z pleksiglasu z lat 1970-1994 na wystawie „LOVE & LIFE” w Galerii Domu Artysty Plastyka w Warszawie. Wystawa NEO-NEO-NEO, zorganizowana przez Muzeum Narodowe w Warszawie oraz Galerię Sztuki Współczesnej Zachęta. Biorę udział w wystawie „Warszawa-Düsseldorf” w Düsseldorfie. Moja twórczość jest reprezentowana na tej wystawie dwoma obrazami: „Góra na Oceanie” i „Między światłem a cieniem”.

Otrzymuję Nagrodę im. Jana Cybisa za całokształt twórczości.

Maluję cykl obrazów „Dźwięki”. Są one wyrazem miłości do muzyki, jako sztuki jednocześnie abstrakcyjnej i metafizycznej. Przez Galerię Zderzak, po raz pierwszy zostaje wydany tomik poezji Apollinaire’a „Zwierzyniec” z moimi linorytami, wykonanymi w 1963 r. Wydaniu tomiku towarzyszy wystawa oryginalnych linorytów do „Zwierzyńca”.

1995

Prof. Janusz Bogucki otwiera w Domu Artysty Plastyka moją wystawę „Genesis”, z okazji przyznania mi Nagrody im. Jana Cybisa. Cykl obrazów „Dźwięki” wystawiam na VI Międzynarodowym Triennale Rysunku we Wrocławiu. Cykl akwarel „Ziemia Święta” – w Galerii Krytyków „Pokaz” w Warszawie.

Wybieram się na piękną, grecką wyspę Zakintos, na Morzu Jońskim, wraz z córką Marianną, synem Maksymilianem oraz żoną Mają. Maluję nowy cykl „Obrazy symultaniczne”. Płaszczyzna obrazu symultanicznego składa się z idei powstałych we wczesnym okresie mojego życia – po ostatnie. Ukazanie ich jednocześnie obok siebie zatrzymuje czas. To, co było, jest i będzie zatrzymuje się w jednocześnie mojego istnienia.

Umiera prof. Janusz Bogucki – mój protektor w sztuce.

1996

Kontynuuję malowanie „Obrazów symultanicznych”.

Wybieram się z żoną na moją indywidualną wystawę malarstwa i rysunku w Instytucie Kultury Polskiej w Sofii.

Ukazuje się album autorstwa Richarda Noice’a „Contemporary Painting in Poland” z obszernym tekstem o moim malarstwie i kilkoma reprodukcjami. Wybieram się na Cyklady, gdzie dużo szkicuję. Gabinet Rycin Uniwersytetu Warszawskiego wystawia moje linoryty do „Zwierzyńca” Apollinaire’a.

1997

Galeria Krytyków „Pokaz” urządza mi wystawę pt. „Życ” z okazji moich 55-tych urodzin. Zaprezentowałem 35 małych obrazków, następnie malowidła na dwu ścianach oraz 55 elementów przestrzennych tworzących spiralę. Do wszystkich prac użyłem czerni i kolorów mineralnych takich jak złoto, srebro, miedź, aluminium, stal. Całość tworzyła syntezę moich dotychczasowych dokonań. Moja córka Marianna dostaje się na Wydział Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego. Maluję cykl obrazów pt. „Karnawał w Rio”. Całą rodziną zwiedzamy latem Maltę i Sycylię. Kontynuuję cykl akwarel „Universum”.

1998

Muzeum Narodowe, Dział Sztuki Użytkowej urządza mi retrospektywny pokaz malarstwa. Powstaje cykl obrazów pt. „Nokturny”. Z żoną i synem przebywamy na Cykladach. Córka wyjeżdża na trzy miesiące do Chicago i Nowego Jorku; zapoznaje się ze sztuką amerykańską. Kontynuuję cykl „Genesis”, powstają m.in. takie obrazy, jak „Amorgos”, „Anafi”, „Milos”, „Lesbos”. Obrazy z cyklu „Karnawał w Rio” oraz „Nokturny” wystawiam w Galerii „Dix” w Helsinkach. Przy okazji odbywam podróż do zachwycającej Laponii. Kontynuuję cykl akwarel „Universum”. Maluję również obrazy o dużych formatach, także – „Universum”.

1999

Wyjeżdżamy z żoną na antypody do Australii. Drill Hall Gallery Australijskiego Narodowego Uniwersytetu w Canberze urządza mi wystawę rysunku i malarstwa pt. „Universum”. Podróżujemy po Australii. Po powrocie maluję nadal akwarele z cyklu „Universum”. Muzeum Przyrodnicze Parku Wolińskiego w Międzyzdrojach urządza mi wystawę malarstwa w ramach Wakacyjnego Festiwalu Gwiazd '99.

OSACZONY

akryl
197 x 147 cm
1975

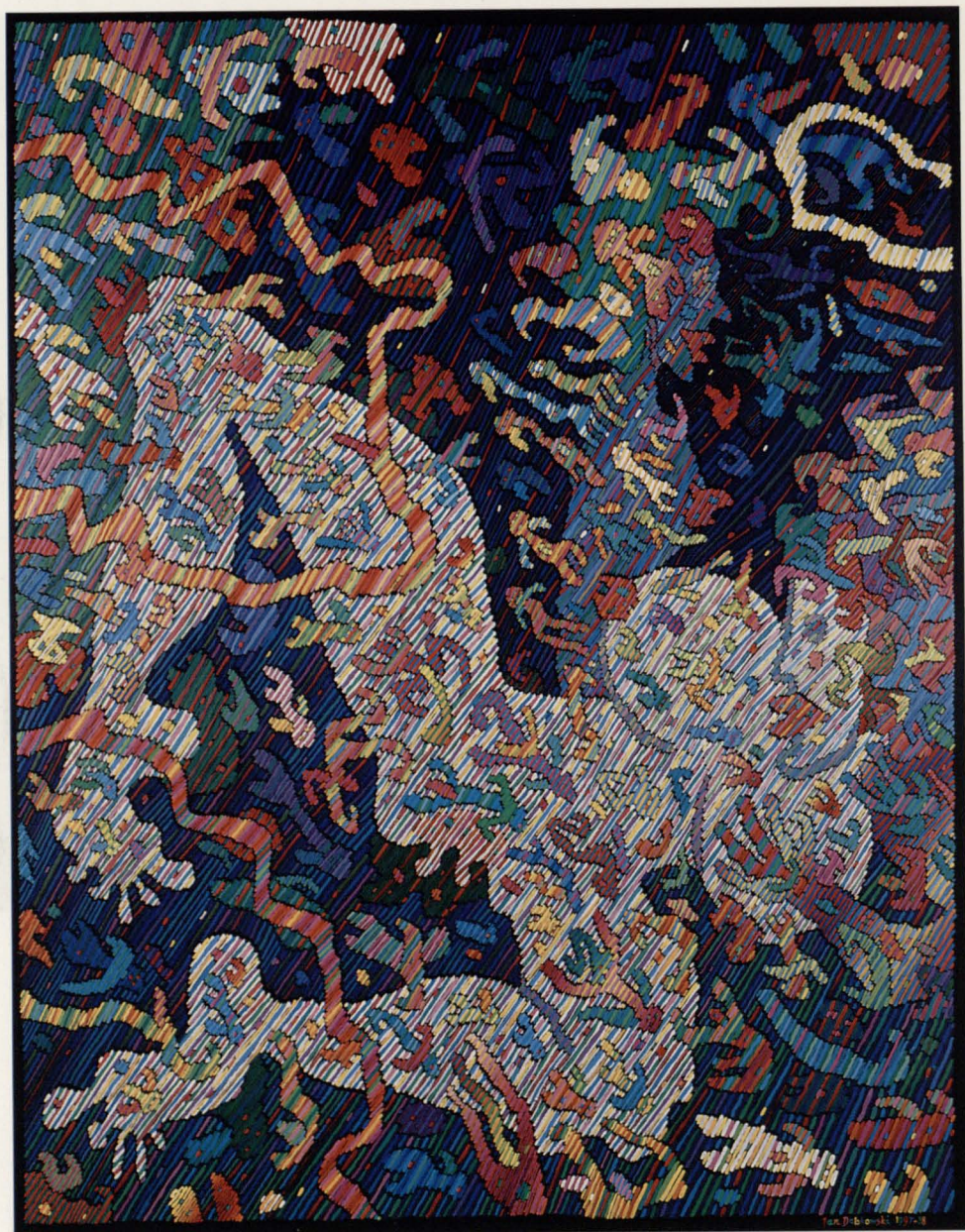
NIMFY z PAROS

akryl
197 x 147 cm
1996

KARNAWAŁ W RIO I

akryl
120 x 160 cm
1997

ANAFI

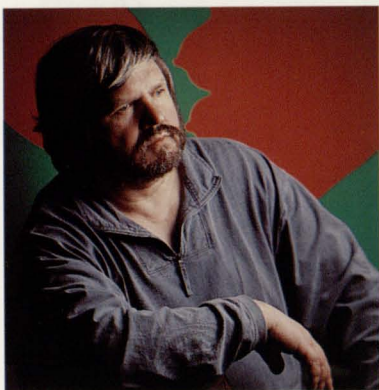
akryl
146 x 114 cm
1997-1998

NOKTURN XXIII

akryl
89 x 116 cm
1998

JAN DOBKOWSKI

SPIS PRAC

<i>l.p.</i>	<i>tytuł</i>	<i>rok</i>	<i>technika</i>	<i>rozmiar (w cm)</i>
1)	„Zakochani”	1958	mieszana	32x22,5
2)	„Rafa koralowa”	1958	mieszana	21x29,5
3-30)	Linoryty do „Zwierzyńca” Apollinaire'a	1963	linoryt	–
31-36)	Rysunki tuszem	1963	rysunek tuszem	24x17
37)	„Błaganie”	1964	rysunek tuszem	21x30
38)	„Umarlak wśród chaosu”	1964	rysunek tuszem	21x30
39)	„Przyroda”	1964	rysunek tuszem	21x30
40)	„Przyjaciele”	1964	rysunek tuszem	23x32
41)	„Trzy Gracje”	1965	olej	140x80
42)	„Autoportret”	1967	olej	206x130
43-45)	Rysunki ołówkiem	1969	rysunki ołówkiem	43x31
46-54)	Rysunki ołówkiem	1970	rysunki ołówkiem	43x31
55)	„Przygody”	1970	olej	200x150
56)	„Bohaterka”	1971	olej	80x60
57)	„Waga”	1972	olej	80x60
58)	„Goście w przelomie”	1972	rysunek ołówkiem	25,5x37
59)	„Pani pałaca zabawnego papierosa i wiele innych rzeczy”	1972	rysunek ołówkiem	25,5x36
60)	„W dolinie”	1973	rysunek ołówkiem	25,5x37
61)	„Zaręczyny”	1973	rysunek ołówkiem	25,5x36
62)	„Ludzkie światła ludzkie cienie”	1973	acryl	197x294
63)	„Osaczony”	1975	acryl	197x147
64)	„Miłość szalona”	1977	acryl	50x71
65)	„Słońce – Nadzieja”	1977	acryl	50x71
66)	„Narodziny”	1978	rysunek tuszem	51x72,5
67)	„Spotkanie przeciwieństw”	1978	rysunek tuszem	51x72,5
68)	„Linia śladem myślenia”	1965-8	acryl	67x49
69)	„Pejzaż kobiety”	1981	acryl	46x55
70)	„Świetlisty horyzont”	1982	rysunek tuszem	51x72,5
71)	„Śmiertelne otwory IV”	1983	rysunek tuszem	51x72,5
72)	„Lunatyk”	1983	acryl	160x120
73)	„Tren III”	1984	olej+acryl	160x120
74)	„TrenXXXIX”	1985	olej+acryl	60x80
75)	„Genesis XVII”	1986	rysunek ołówkiem	72,5x51
76)	„Genesis XXXI”	1986	rysunek ołówkiem	72,5x51
77)	„Genesis LIX”	1986	rysunek ołówkiem	72,5x51
78)	„Genesis CXXXI”	1987	rysunek ołówkiem	72,5x51
79)	„Genesis CXLIV”	1987	rysunek ołówkiem	72,5x51
80)	„Genesis CXLVIII”	1987	rysunek ołówkiem	72,5x51
81)	„Między światłem a cieniem”	1992	acryl	197x441
82)	„Refleksyjna dziewczyna”	1992	acryl	100x81
83)	„Nimfy z Paros”	1996	acryl	147x197
84)	„Dźwięki XXII”	1997	acryl	82x61
85)	„Karnawał w Rio I”	1997	acryl	120x160
86)	„Anafi”	1997-9	acryl	146x114
87)	„NokturnXXIII”	1998	acryl	89x116

Katalog zrealizowano przy pomocy finansowej Ministerstwa Kultury i Sztuki Rzeczypospolitej Polskiej.

Na okładce:

Rysunek
ołówek, papier
43 x 30,5 cm
1970

Przygody
olej, płótno
200 x 150 cm
1970

Wydawca katalogu:

Galeria Sztuki BWA
w Jeleniej Górze
ul. Długa 1
58-500 Jelenia Góra
tel. 0-75/752 66 69
tel./fax 0-75/767 51 32

na zlecenie

Stowarzyszenia Centrum Inicjatyw Kulturotwórczych
ul. Sudecka 29
58-500 Jelenia Góra

Opracowanie graficzne:

Bogumiła Twardowska-Rogacewicz

Zdjęcia m.in.:

J. Sergo Kuruiszwili
J. Kucharczyk

Druk:

JAKS Wrocław

Dokumentacja:

VIDEO FILM – PIOTR LIPIŃSKI

ISBN 83-87871-03-6

